

dosarul nr. 3ra-1178/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru - judecător – Grigore Manoli
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. Ecaterina Palanciuc, Ala Malîi, Clima Vladislav

Î N C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecător
judecători

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Luiza Gafton,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Denis Melnic,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Melnic Denis împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne (succedat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență), intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea sumelor neachitate la salariu, a penalităților și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, s-a casat hotărârea din 11 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea s-a respins ca neîntemeiată,

c o n s t a ț ă :

La 18 octombrie 2016, Melnic Denis a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne cu privire la declararea nulității ordinului nr. 52ef din 27 aprilie 2015, obligarea Ministerului Afacerilor Interne să racordeze ordinul nr. 57ef din 20 mai 2016 emis de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, la exigențele legislației în vigoare, obligarea Ministerului Afacerilor Interne să modifice legitimația de pensionar nr. 22712 cu corectarea datei de pensionare din 11 aprilie 2016 în 20 mai 2016, obligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să anunțe ordinul nr. 57ef din 20 mai 2016 în fața formațiunii DCS nr. 1 cu expunerea veridică a circumstanțelor concedierii, încasarea de la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a sumelor neachitate care constau din salariul pentru perioada 13 iunie 2015 – 19 mai 2016 în sumă de 76337,04 lei, plata pentru concediile medicale din 2015 în sumă de 9764,04 lei, ajutorul material pentru anii 2015, 2016 în sumă de 6382,30 lei, costul poliței de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2015, 2016 în sumă de 4076,28 lei, penalitatea pentru întârzierea plăților corespunzătoare în sumă de 29618,40 lei, precum și încasarea prejudiciului moral în sumă de 25 000 lei (f.d. 3-9, vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 52 EF din 27 aprilie 2015, a fost concediat din funcția de specialist principal al schimbului de serviciu Detașamentul căutare-salvare nr. 1 al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și trecut în rezerva Forțelor Armate, în temeiul art. 281 din Legea nr. 96-XVI din 05 aprilie 2007 Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale.

A mai menționat că, activitatea sa în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a desfășurat-o în baza contractului individual de muncă nr. 6812, semnat la data de 15 februarie 2015.

A susținut că, angajatorul profitând de starea de afect, provocată de înrăutățirea gravă a sănătății, ca rezultat al activității profesionale și internării la tratament în Spitalul de psihiatrie, a solicitat cererea de demisie din funcția ocupată.

A indicat că, după externare, a expediat mai multe cereri întru modificarea ordinului nr. 52 EF din 27 aprilie 2015, iar la insistența sa a fost emis ordinul nr. 57 EF din 20 mai 2016 al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, indicându-se ca motiv de concediere art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 93-XVI din 05 aprilie 2007, în legătură cu constatarea faptului necorespunderii cu funcția deținută sau cu munca efectuată din cauza stării de sănătate, în baza deciziei comisiei medico-militare a Ministerului Afacerilor Interne.

A considerat că modificarea respectivă este justificată prin existența certificatului - decizie medicală nr. 127 din 24 martie 2016 a Comisiei medicale centrale a Spitalului Militar al Ministerului Afacerilor Interne și certificatul de dezabilitate și capacitate de muncă seria CN nr. 184948 din 11 aprilie 2016 al Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă.

A invocat că, temeiul de drept indicat în conținutul ordinului nr. 52 EF din 27 aprilie 2015 denotă nulitatea integrală a acestuia, astfel concedierea la data de 27 aprilie 2015 pe temeiul apărut la 11 aprilie 2016 data emiterii Certificatului de dezabilitate, nu se încadrează în aspectul juridico-legal. Concedierea lui Melnic Denis, în baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 93-XVI din 05 aprilie 2007, putea avea loc doar după adoptarea deciziei Comisiei medico-militare a Ministerului Afacerilor Interne, la data de 20 mai 2016.

A subliniat că în ordinul nr. 52 EF din 27 aprilie 2015 lipsește semnătura lui, ceea ce contravine art. 81 alin. (3) Codul muncii, acest ordin nefiindu-i adus la cunoștință sub semnătură până la moment. A afirmat că reprezentantul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale urma să indice data de concediere ca fiind 20 mai 2016, dar nu data de 27 aprilie 2015, precum și să rectifice actele care derivă din această circumstanță.

Reclamantul a indicat că prin emiterea ordinului nr.52 EF din 27 aprilie 2015, angajatorul l-a înlăturat nelegitim de la executarea atribuțiilor de serviciu pentru o perioadă de mai bine de un an de zile, precum și i-a retras rușinos legitimația, la data de 30 aprilie 2015, de la părinții lui în timp ce el urma un tratament în staționar de tip închis.

Prin ordinul nr. 57 EF din 20 mai 2016, în baza deciziei Comisiei medico - militare a Ministerului Afacerilor Interne din 11 aprilie 2016, s-a modificat temeiul concedierii, respectiv fiind concediat în baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 93-XVI din 05 aprilie 2007.

A mai indicat că, reprezentanții Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne au refuzat soluționarea onorabilă a

divergențelor financiare apărute din vina acestora, contabilitatea nu a prezentat calculele vis-a-vis de plățile salariale neachitate, iar acțiunile respective contravin prevederilor art. 165 alin. (2) Codul Muncii.

În perioada dintre 13 iunie 2015 până la 19 mai 2016 angajatorul nu i-a achitat salariul pentru o perioadă de 344 de zile, respectiv din acest motiv a fost lipsit de plăți salariale în mărime totală aproximativ de 76337,04 lei, mai mult că pârâtul era obligat să achite concediile medicale pentru perioada de la 27 aprilie 2015 până la 28 mai 2015 ceea ce constituie o încălcare a legislației în vigoare, dar și o discriminare, suma neachitată constituind 9764,04 lei.

La fel nu i-au fost achitate indemnizațiile de concediu anual pentru anii 2015-2016, în sumă de 6382,30 lei.

A învederat faptul că, tratamentul medical costisitor a fost efectuat imediat după eliberarea ilegală de la serviciu, ce constituie rezultatul direct al maladiei obținute în timpul îndeplinirii serviciului. Ca urmare, consideră necesar ca pârâtul să-i restituie costul poliței de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2015-2016, în sumă totală de 4076,28 lei.

Reclamantul a specificat că a suportat suferințe psihice legate de reținerea salariului cât și aroganța demonstrată la concedierea sa, evaluând acest prejudiciu cauzat în suma de 25000 lei.

În ședința de judecată din 26 decembrie 2016, reclamantul Denis Melnic a renunțat la cerința cu privire la obligarea Ministerului Afacerilor Interne să modifice legitimația de pensionar nr. 22712 cu corectarea datei de pensionare din 11 aprilie 2016 în 20 mai 2016, concretizând totodată că nu contestă ordinul nr. 57ef din 20 mai 2016 (f.d. 68, vol.I).

Prin hotărârea din 11 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Melnic Denis a fost admisă parțial, și s-a anulat ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 52 EF din 27 aprilie 2015, ca fiind ilegal și emis contrar prevederilor legii. S-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să efectueze achitarea deplină a drepturilor salariale lui Melnic Denis, pentru perioada 27 aprilie 2015 până la data de 20 mai 2016. S-a încasat de la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Melnic Denis, prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar al salariatului. În rest pretențiile din cererea de chemare în judecată s-au respins, ca neîntemeiate (f.d. 74, 78-85, vol. I).

La 12 ianuarie 2017, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a declarat apel împotriva hotărârii in 11 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, care a fost suplimentat la 30 mai 2017, solicitând instanței de apel admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de Denis Melnic să fie respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f.d. 76, 78-85).

Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 08 iunie 2017, a admis apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, a casat hotărârea din 11 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Denis Melnic împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale (succedat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență), intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea sumelor neachitate la

salariu, a penalităților și repararea prejudiciului moral, s-a respins ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă (f.d.106-113, vol. I).

La 07 august 2017, Denis Melnic a declarat recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat repunerea în termenul de prescripție pentru adresare în instanța de judecată, admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei recurate, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond (f.d. 116-118, vol. I).

Prin decizia din 08 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Denis Melnic, a fost casată decizia din 08 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 132-143).

Prin decizia din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale (succedat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență), cu casarea hotărârii din 11 ianuarie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Denis Melnic împotriva Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale (succedat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență), intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea sumelor neachitate la salariu, a penalităților și repararea prejudiciului moral, s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 182-195, vol. I).

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 06 iulie 2018, Denis Melnic, reprezentat de avocatul Ion Buliga, a declarat recurs împotriva deciziei, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 11 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău (f.d.1-5, vol. II).

Reiterând motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, recurentul în cererea de recurs și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând că instanța de apel la emiterea deciziei sale a interpretat eronat legea și anume art. 86 din Codul muncii, considerent din care decizia instanței de apel este pasibilă de a fi casată integral, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din trei judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 06 august 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat participanților la proces câte o copie a cererii de recurs depuse de Denis Melnic, informând pe aceștea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d. 9, vol. II).

La 20 august 2018, intervenientul accesoriu Ministerul Afacerilor Interne a depus referință asupra recursul, prin care a indicat că recursul declarat de către Denis Melnic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, considerent din care a solicitat ca recursul declarat de către Denis Melnic împotriva deciziei din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău să fie considerat inadmisibil (f.d. 10-13, vol.II).

Prin referința depusă la 10 septembrie 2018, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a solicitat, în temeiul art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, să fie respins recursul declarat de Denis Melnic ca neîntemeiat (f.d. 14-19, vol. II).

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de recurent în cererea de recurs, în baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. a¹) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin.(5).

În conformitate cu art. 429 alin. (4) și (5) Cod de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs:

a) deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare care nu se supun niciunei căi de atac;

b) hotărârile în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art. 374;

c) deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

În speță, recursul este declarat împotriva deciziei din 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care poate fi atacată cu recurs și respectiv recursul depus de Denis Melnic, nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a¹) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 5659 (f.d. 196, vol. I), Curtea de Apel Chișinău, la 08 mai 2018, a expediat în adresa părților copia deciziei din 21 martie 2018, prin urmare recursul declarat la 06 iulie 2018 este depus în interiorul termenului stabilit de lege.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost declarat de Denis Melnic, care este parte a procesului civil, prin urmare, nu este incident cazul nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat o dată. În acest caz, Completul reține că temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este incident.

Având în vedere cele constatate *supra*, Completul conchide că recursul declarat de Denis Melnic, nu pot fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. a¹), b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII din Codul de procedură civilă are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, stabilite de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță

judecătorească.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului. Asemenea rigori urmăresc scopul aplicării și al interpretării unitare a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato v. Italia*, 15 septembrie 2016, paragraful 32).

Completul notează că în cererea de recurs, recurentul a invocat temei de declarare a recursului prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în esență, Denis Melnic a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, cu privire la care s-a pronunțat instanța de apel, iar invocarea pretinselor încălcări comise de către instanța de apel nefiind suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din trei judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în a se verifica dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în fazele anterioare, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Denis Melnic inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Denis Melnic se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Valeriu Doagă

judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton